

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414202031
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414202031.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľky Y. Z., narodenej XX. XX. XXXX, bytom F. č. XXX, zastúpenej O.. Petrom Rybárom, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Košice, Kuzmányho 29, proti odporcovi Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, o návrhu navrhovateľa na zaplatenie sumy 964,09 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/20/2014-63 zo dňa 18. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z tej skutočnosti, že účastníci konania dňa 02. 03. 2008 uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľke zo strany odporcu vo výške 1.626,50 €. Navrhovateľka sa svojím žalobným návrhom domáhala uhradenia sumy 964,09 € od odporcu z toho dôvodu, že bola uvedená do omylu v časti úrokov a poplatku, čím sa jednalo o absolútne neplatnú zmluvu v tejto časti a uhradila na účet odporcu o 964,09 € viac ako mal odporca nárok. Podľa názoru okresného súdu však zo samotného obsahu žaloby nie je dostatočne jasné a zrozumiteľné, z akého právneho titulu navrhovateľka žiadala plnenie od odporcu, keďže na jednej strane uvádzala absenciu obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy a na druhej strane absolútnu neplatnosť zmluvy v časti úrokov a poplatku. Žiadnym relevantným spôsobom vzťahujúcim sa ku konkrétne napadnutej úverovej zmluve neodôvodnila dané skutočnosti, obmedzila sa len na citovanie zákonných ustanovení bez ich premietnutia do napadnutej zmluvy. Jedná sa o nezrozumiteľnosť, nejasnosť a neodôvodnenosť predmetného žalobného návrhu. Vec posúdil podľa ust. § 39 až § 31 Občianskeho zákonníka a „vzhľadom na horecítované zákonné ustanovenie“ a dôvod, ktorý navrhovateľka neodstránila v konaní, súd mal potom za to, že jej návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia je v tomto prípade neopodstatnený a v súčasnosti aj minimálne predčasný, nakoľko nedošlo zo strany navrhovateľky „k plnenia ani na základe jednej z vymedzených skutkových podstát“. „Namietanie neplatnosti právneho úkonu, na základe ktorej boli navrhovateľovi poskytnuté finančné prostriedky a tento ich priebežne splácal, je len predpokladom zo strany navrhovateľa, ktorý však žiadnym relevantným spôsobom nebol v danom konaní preukázaný“.

Okresný súd vec ďalej posúdil podľa ust. § 101 a § 107 ods. 2 OZ a mal za to, že odporca dôvodne vzniesol legitímnu námietku premlčaného nároku, keďže v zmysle zákonného ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, keďže je zrejme, že navrhovateľ si mohol a mal predmetný nárok uplatniť danou cestou skôr ako po uplynutí takmer šiestich rokov, keďže žalobný návrh bol na súd podaný dňa 24. 02. 2014, „odo dňa uzavretia z jeho strany v súčasnosti napádaných, no konkrétne žiadnym spôsobom neuvedených časti zmluvy“. Okresný súd tiež uviedol, že rovnako sa stotožňuje aj s námietkou premlčania v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na „horeuvedené

zákonne ustanovenie v splnení podmienok zo strany odporcu súd potom kvalifikoval v časti návrh navrhovateľa ako neopodstatnený a neodôvodnený a v plnom rozsahu ho zamietol“.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže odporca, i keď mal v konaní plný úspech, si trovy konania neuplatnil.

Navrhovateľka v zákonnej 15 dňovej lehote podanom odvolaní namietala najmä, že tvrdenie súdu o neurčitosti návrhu navrhovateľa neobstojí z dôvodu povinnosti súdu vykonávať ex offo kontrolu prijateľnosti zmluvných dojednaní spotrebiteľských zmlúv v spotrebiteľských sporoch, ako i kontrolu súladu spotrebiteľských zmlúv so zákonom. V danom prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu na základe zmluvy o úvere a v súlade so zákonom a ustálenou judikatúrou je nevyhnutné aplikovať ustanovenia o premlčaní obsiahnutých v zákone č. 513/1991 Zb. Keďže k bezdôvodnému obohateniu došlo prvýkrát 20. 11. 2010, teda v deň, kedy navrhovateľka prvýkrát preplatila istinu úveru, a to uhradením splátky č. 31, a návrh na súd bol podaný dňa 24. 02. 2014, je jednoznačne zrejmé, že k premlčaniu práva navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia nedošlo. Namietala tiež, že okresný súd odignoroval návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke sumu 100 €, ktorú si uplatnila podľa ust. § 147a ods. 2 O. s. p. dňa 09. 05. 2014. Rozsudok okresného súdu žiadala zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky poukázal na to, že navrhovateľka až do vyhlásenia uznesenia, ktorým okresný súd vyhlásil dokazovanie za ukončené, neuviedla ani nešpecifikovala, na základe akých konkrétnych skutočností sa dovoľáva bezúročnosti a bezodplatnosti poskytnutého úveru. Poukázal pritom na ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ako aj na skutočnosť, že posudzovanie zmluvy ex offo podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nie je posudzovanie neprijateľných podmienok ako sa dožaduje navrhovateľka. Dal do pozornosti aj ust. § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali ináč použiť normy Obchodného práva“. Rozsudok okresného súdu žiadal ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a podľa ods. 2 toho istého ustanovenia vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozsudok okresného súdu v napadnutej veci nespĺňa požiadavky na náležité odôvodnenie v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p., čím sa účastníkom odňala možnosť konať pred súdom.

Z obsahu spisu ako i z rozsudku okresného súdu je zrejmé a nie je sporné, že účastníci konania dňa 02. 03. 2008 uzavreli zmluvu o úvere č. 3803006047, podľa ktorej odporca poskytol navrhovateľke finančné prostriedky vo výške 1.626,50 €. Sám súd v dôvodoch rozsudku poukázal na to, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáha uhradenia sumy 964,09 € od odporcu z dôvodu, že navrhovateľka bola uvedená do omylu v časti úrokov a poplatku, čím sa jednalo o absolútne neplatnú zmluvu v tejto časti. V rozpore s uvedenou skutočnosťou však súd konštatuje, že zo samotného obsahu podanej žaloby nie je dostatočne jasné a zrozumiteľné, z akého právneho titulu navrhovateľka žiada plnenie od odporcu, keďže na jednej strane uvádza absenciu obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, a na druhej strane uvádza absolútnu neplatnosť zmluvy v časti úrokov a poplatku. Z návrhu na začatie konania je ale zrejmé, že navrhovateľka sa domáha od odporcu vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko odporcovi zaplatila o 964,09 € viac, ako mal odporca nárok. Navrhovateľka sa, teda, domáha vydania bezdôvodného obohatenia pre absolútnu neplatnosť zmluvy v časti úrokov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy. Odvolací súd sa, teda, nestotožňuje so záverom okresného súdu o nezrozumiteľnosti, nejasnosti a neodôvodnenosti predmetného žalobného návrhu zo strany navrhovateľky. Navyše, pokiaľ by aj bol návrh nezrozumiteľný, nejasný a neodôvodnený, bolo povinnosťou okresného súdu postupovať v konaní podľa ust. § 43 ods. 1 O. s. p. a vyzvať navrhovateľku, aby nesprávne, neúplne alebo nezrozumiteľné podanie doplnila alebo opravila v lehote, ktorú súd určí. Zároveň mal súd v uznesení uviesť ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Zamietnutie návrhu na začatie konania pre nezrozumiteľnosť, nejasnosť a neodôvodnenosť návrhu bez výzvy súdu na odstránenie nedostatkov návrhu je arbitrárnym postupom okresného súdu.

Nejasný a nezrozumiteľný rozsudok je rozsudok, aj pokiaľ ho okresný súd odôvodnil ustanoveniami § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka. Zamietnutie návrhu s poukazom na tieto ustanovenia okresný súd

odôvodnil tým , že „vzťahom na horecítované zákonné ustanovenie“ (pričom okresný súd neuviedol konkrétne ktoré) a dôvod, ktorý neodstránila navrhovateľka v konaní (okresný súd neuviedol konkrétne ktorý), je návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia neopodstatnený a minimálne predčasný (súd neuviedol z akého dôvodu je predčasný), nakoľko „nedošlo zo strany navrhovateľa k plnenia ani na základe jednej z vymedzených skutkových podstát“ (okresný súd znova neuviedol, k akému plneniu zo strany navrhovateľky malo dôjsť, na základe ktorej z vymedzených, a ktorých skutkových podstát).

Krajský súd považuje rozsudok okresného súdu za nezrozumiteľný aj pokiaľ okresný súd návrh zamietol s poukazom aj na ust. § 101 a § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzhľadom k tomu, že okresný súd prihliadol na námietku premlčania a vec právne posúdil podľa § 101 Občianskeho zákonníka, avšak zároveň uviedol, že sa stotožňuje aj s námietkou premlčania v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z rozsudku súd pritom opomenul, že ust. § 107 OZ je vo vzťahu k ust. § 101 OZ špeciálnym ustanovením.

Odvolací súd považoval za dôvodnú aj námietku navrhovateľky, že okresný súd nerozhodol o návrhu navrhovateľky na uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke sumu 100 €, ktorú si navrhovateľka uplatnila podľa § 147a ods. 2 O. s. p. dňa 09. 05. 2014. Pokiaľ takýto návrh bol v konaní podaný, bolo povinnosťou okresného súdu o ňom rozhodnúť.

Rozsudok okresného súdu nie je preskúmateľný ani vo výroku o náhrade trov konania. Okrem toho, že okresný súd neuviedol podľa ktorého zákonného ustanovenia o náhrade trov konania rozhodol, a toto ustanovenie ani necítoval, dôvody rozhodnutia okresného súdu sú v rozpore s jeho výrokom, keďže okresný súd vo výroku rozsudku žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania a v dôvodoch rozsudku uviedol, že tak rozhodol „keďže odporca, i keď mal v konaní plný úspech, si trovy konania neuplatnil“. Pokiaľ mienil okresný súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa zásady úspechu zakotvanej v ust. § 142 ods. 1 O. s. p., mal rozhodnúť o priznaní, či nepriznaní náhrady trov konania jednému alebo druhému účastníkovi a nie náhradu trov konania nepriznať žiadnemu z účastníkov.

Úlohou okresného súdu bude vyzvať navrhovateľku postupom podľa ust. § 43 ods. 1 O. s. p. na konkretizáciu žalobného nároku najmä uvedením, z akého konkrétneho dôvodu považuje predmetnú zmluvu o úvere za absolútne neplatnú v časti úrokov a poplatku, nakoľko navrhovateľka síce odcítavala v návrhu § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného v čase uzavretia úverovej zmluvy, avšak nekonkretizovala, ktoré konkrétne náležitosti zmluva o úvere neobsahuje.

Okresný súd o návrhu znova rozhodne, pričom pokiaľ okresný súd bude považovať návrh navrhovateľky za premlčaný, musí konkrétne uviesť, podľa ktorého zákonného ustanovenia a ktorého predpisu je nárok navrhovateľky premlčaný. Len v prípade nepremľčaného nároku navrhovateľky bude okresný súd posudzovať ďalšie vecné dôvody oprávnenosti nároku navrhovateľky. Rozsudok okresného súdu odôvodní tak, aby spĺňal náležitosti ust. § 157 ods. 2 O. s. p., najmä stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a najmä konkrétne ako vec právne posúdil. Rozsudkom rozhodne o všetkých nárokoch navrhovateľky, aj o tých, ktoré boli uplatnené v priebehu konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.